

кластерів, тобто виокремлення тих галузей, які в подальшому можна було б зорганізувати в кластерні утворення. Для створення кластеру необхідними умовами є тісний взаємозв'язок між фірмами, які знаходяться в географічній близькості, їх висока інвестиційна привабливість, експортний потенціал, інноваційність діяльності. Найбільш перспективними в Україні за цими критеріями на разі є ІТ галузь та машинобудівна.

Наступним кроком впровадження агломераційної політики має стати розробка кластерної програми, яка зазвичай включає в себе 4 етапи, а саме: підготовчу фазу, установчу стадію, фазу зростання кластеру та етап створення синергії між кількома кластерами. Щодо джерел фінансування розвитку конкретних кластерів, то вони можуть охоплювати бюджетне фінансування з боку державних та/або міжнародних організацій на початковому етапі діяльності кластеру, фінансування за рахунок отриманих доходів від діяльності кластера або за рахунок членських внесків учасників кластера. Крім того, до фінансування можуть бути залучені як іноземні так і вітчизняні приватні інвестори.

Окрім кластеризаційного розвитку необхідним є паралельний розвиток освіти, інновацій, технологічний розвиток. [5] За правильної економічної політики та концентрації на економічних перевагах, які вже має Україна, теперішня криза цілком може стати етапом трансформаційного переходу економіки регіонів України до динамічного економічного зростання. Якщо в теперішніх умовах поставити мету інтенсивного економічного зростання, а не виходу з кризи екстенсивними методами, то це дозволить досягнути значних результатів на основі мобілізації ресурсів.

Список використаних джерел:

1. Paul Krugman How the Economy Organizes Itself in Space: A Survey of the New Economic Geography / Paul Krugman. – Stanford: Department of Economics, Stanford University Revised. – 39 с.
2. Державна служба статистики України. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Криворучко М.Ю. Аналіз динаміки валового регіонального продукту на основі методології неокласичної теорії зростання // Бізнес Інформ. - 2015. - №2. - С.97-102.
4. Косіюк О. Інформаційно-аналітичне дослідження потенціалу кластеризації у країнах Європи // Вісник Хмельницького національного університету. – 2015. - №2. – С. 54-62
5. Бортницький В. Економічне зростання в контексті розвитку регіональних інноваційних систем та капіталу здоров'я: концептуальний підхід // Науково-дослідний економічний інститут Міністерства економіки України. – 2011. - №5. – С. 63-78.

Кустовінова А.О.

Студентка 2 року навчання, НаУКМА

ЕЛЕКТРОННІ ГРОШІ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

В усьому обсягу платежів електронні гроші в Україні займають поки не більше 1%. Проте дослідження експертів WorldPay, однієї з найбільших процесингових компаній у світі, показують стрімке зростання світової популярності електронних гаманців і передбачають, що у 2019 році обіг платежів через них складе приблизно \$640 млрд. [1]

Отже, вивчення питання електронних грошей дуже актуальне зараз. Електронні гроші (e-money) – це одиниці вартості, які зберігаються на електронному пристрої,

приймаються як засіб платежу іншими особами, ніж особа, яка їх випускає, і є грошовим зобов'язанням цієї особи, що виконується в готівковій або безготівковій формі. [2]

За українським законодавством емісія електронних грошей відбувається згідно із такими законодавчими актами:

1. Закон України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» від 5.04.2001р.;(з внесеними поправками від 16.01.2003р.);

2. Постанова Національного банку України «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України з питань регулювання випуску та обігу електронних грошей» № 481 від 04.11.2010 р.;

3. Постанова Національного банку України «Про здійснення операцій з використанням спеціальних платіжних засобів» від 30.04.2010р..

В Україні існують власні системи електронних грошей (MoneXu від Фідобанку, GlobalMoney від Ощадбанку й «Максі» від Альфа-Банку), але вони не користуються великою популярністю. Водночас затребувані в Україні системи WebMoney та «Яндекс.Гроші» до цього списку не входять, криптовалюта біткоїн вважається незаконною, а всесвітньо відома система PayPal не може ввійти на український ринок через певні законодавчі обмеження.

Вищевказані законодавчі акти фактично унеможливають існування в Україні міжнародних систем електронних грошей, бо згідно з ними:

- Лише банківські установи мають право бути емітентами електронних грошей;
- Емісія електронних грошей має здійснюватися у гривневому еквіваленті;
- Оператор електронних грошей має бути виключно резидентом;
- Розрахунок електронними грошима не передбачений у Податковому кодексі, тому оплата послуг e-money фактично неможлива, бо не прописана процедура сплати податків ними.

Водночас останнім часом зі сторони українського регулятора помітними стали позитивні тенденції у питанні електронних грошей:

- Дозвіл не тільки юридичним, а й фізичним особам на території України отримувати від іноземних компаній електронні гроші, емітовані за межами України.

- Збільшення ліміту розрахунків електронними грошима з 35 000 до 62 000 гривень на рік.

- Надання права проводити операції з електронними грошима, які емітовані за межами України, у міжнародних системах інтернет-платежів.

Проте є доцільним і в подальшому рухатися у цьому напрямку та здійснити наступні кроки: збільшити ліміти для розрахунків електронними грошима; здійснити перегляд обмеження стосовно емісії електронних грошей лише у гривневому еквіваленті; здійснити перегляд статусу біткоіну; здійснити узгодження відповідних змін у положеннях з іншими правовими аспектами(зокрема Податковим кодексом)

Отже, за сучасних умов правового регулювання обігу електронних грошей українці, на жаль, не мають змоги виведення своїх коштів з міжнародних систем або надсилання їх іншим особам. Така ситуація суттєво обмежує можливості міжнародних платежів для мешканців нашої країни, адже внутрішніх систем електронних грошей не достатньо для нашого глобалізованого світу. Тож Національному банку України слід було б ввести відповідні положення для усунення цих обмежень, використовуючи

міжнародний досвід впровадження електронних грошей.

Список використаних джерел:

1. Харламов П. Безмовна монета: чому електронні гроші перебувають у тіні банківських карток [Електронний ресурс] / Павло Харламов – Режим доступу до ресурсу: <http://forbes.net.ua/ua/magazine/forbes/1408177-bezmovna-moneta-chomu-elektronni-groshi-perebuva-yut-u-tini-bankivskih-kartok>.

2. Електронні гроші [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=123302.

Лапко О.С.

Студентка магістерської програми обліково-фінансового факультету,
Миколаївський національний аграрний університет

ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ФІНАНСИСТА

Упродовж останніх років Україна активно розбудовує власну державність та формує новий рівень фінансової політики. Нові умови життя висувають нові вимоги і завдання щодо соціальних та професійних якостей людини, її місця, характеру, рівня кваліфікації та поведінки. Тому фінансово-управлінське мислення набуває все більш важливого значення, бо правильно направлений потенціал професіонала є рушійною силою економічного прогресу в сучасному суспільстві.

Проблема підвищення якості підготовки спеціалістів була і залишається важливою, яка охоплює всі види і форми навчально-виховного процесу у вищих навчальних закладах. Різні аспекти підготовки фахівців економічних спеціальностей досліджували: В.Н. Приходько (економічна культура), Є.А. Іванченко (формування професійної мобільності майбутніх економістів), Л.М. Дибкова (форми і методи індивідуального підходу у формуванні професійної компетентності майбутніх економістів), Н.В. Баловсяк (інформаційна компетентність економіста) та ін.

На фоні фінансової безграмотності населення діяльність фахівців втрачає міцну опору, без якої дуже важко досягти належної організації у функціонуванні фінансів. Без достатньої ж кількості висококваліфікованих професіоналів неможливо забезпечити відповідну результативність фінансової діяльності, надійність і стабільність фінансової системи [1, с. 27].

Формування особистості майбутнього працівника, як творчої індивідуальності, у процесі навчання відбувається тоді, коли освітній процес у вищих навчальних закладах, що вибудовується на основі особистісної орієнтованої професійної освіти, створює умови для творчого оволодіння цілісним досвідом професійної діяльності, а кожний майбутній фахівець у процесі навчання індивідуально, творчо поєднує основні складники минулого досвіду, привласнює культуру, творчий досвід професійної діяльності минулого [1, с. 27-38].

Професійна культура фінансиста – це вироблений роками спосіб суспільного поведіння, що відтворюється в конкретних ділових ситуаціях, де культура мовлення фінансиста виступає його духовним обличчям. Одним із найважливіших завдань фінансиста є оцінка оптимального поєднання ризику і доходу.

Образ професії складається з уявлень про професію як про трудову діяльність, що має відповідну структуру: завдання цілей, уявлення про результати праці; заданий